

Χριστιανική αποβλάκωση

✖ Είναι γνωστό ότι η συντριπτική πλειοψηφία χριστιανών δεν έχουν διαβάσει τίποτα ή σχεδόν τίποτα από όσα γράφουν τα ιερά βιβλία τους. Μερικοί που έχουν διαβάσει ή ακούσει κάτι λίγα δεν έχουν κατορθώσει να καταλάβουν την ολική εικόνα ή και τίποτα. Είναι παπαγάλοι ολίγων και ειδικά επιλεγμένων μερών. Όσοι πάλι έχουν διαβάσει και καταλάβει τις ιερές εβραιογνωστικοχριστιανικές γραφές και συνεχίζουν να τις ασπάζονται προκαλούν την έντονη απορία αυτών που τις απορρίπτουν! Πώς είναι δυνατόν να διαβάζουν τέτοια πράγματα και μετά να τα δέχονται και να ισχυρίζονται ότι τα έδωσε ο θεός ο πάνσοφος, ο δίκαιος ο πανάγαθος, αντί να τα στείλουν στην έρημο και άβυσσο από την οποία προήλθαν. Αλλ' εάν τις παραδέχονται και πιστεύουν ότι τις εντέλλεται ο θεός τους, τότε να είναι συνεπείς και να τις εφαρμόζουν στη ζωή τους για να απολαύουν την γλύκα.

Πολλοί άθρησκοι που αγωνίζονται εναντίον δεισιδαιμονιών και βλακειών γνωρίζουν καλλίτερα τα ιερά βιβλία των χριστιανών και άλλων θρησκειών από τους οπαδούς των. Γράφομε λοιπόν αυτό το αρθράκι για όσους είναι χριστιανοί και έχουν μεσάνυχτα από τις ιερές γραφές τους ή έχουν ακούσει σποραδικά, κομματιαστά, από 'δω και από 'κει ολίγα ειδικά επιλεγμένα τεμάχια. Τους συστήνομε λοιπόν να διαβάσουν αυτά εδώ και να τα εφαρμόσουν στη ζωή τους, εφ' όσον ομολογούν ότι είναι πιστοί χριστιανοί και αυτά παραγγέλλει ο Ιησούς Χριστός Θεός. Αλλιώς πως θα τα αποκάνουν με την αιώνια κόλαση;

Πέραν της τεραστίας πληθώρας των γνωστών φυσικών και μεταφυσικών εκφοβισμών, απειλών, τιμωριών, υποσχέσεων, απολαβών, κλπ., εδώ παραθέτομε μερικούς συμπληρωματικούς στίχους της Καινής Διαθήκης που μας δηλώνουν πως πρέπει δρα ο σωστός χριστιανός κατά την χριστιανική του ζωή και δράση. Δεν βάλαμε μέσα και την Παλαιά διά να μην μακρηγορήσομε και να μην αηδιάσομε με αυτή την κόπρον του Αυγείου. Μόνη της η Καινή αρκεί. Τους παραθέτομε ως έχουν και 'σεις βρείτε την μετάφραση και την έννοιά τους είτε μόνοι σας είτε με την βοήθεια άλλων που κατέχουν το ζήτημα. Βλέπετε, δεν θέλομε να μας κατηγορήσουν ότι τους παραφράσαμε. Μερικούς στίχους που παραθέτομε μόνους, έχουν λεχθεί ως συμπεράσματα ορισμένων μερών του αρχικού κειμένου και ίσως χρειαστείτε να τους εξετάσετε με τα σχετικά κείμενα του πρωτοτύπου. Όλοι οι στίχοι επ' αυτού του θέματος είναι πολύ περισσότεροι απ' αυτούς εδώ, αλλά αυτοί που αναγράφομε αρκούν για να δειχθεί αυτό που εδώ ισχυριζόμαστε. Δηλαδή:

Βλέπομε ότι όσον αφορά την χριστιανική πίστη, δεν πρέπει να προβάλλεται: Ουδεμία αντίρρηση, ουδεμία ερώτηση, ουδέν επιχείρημα, ουδεμία σοφία, αλλά πρέπει να ισχύει η εκ προοιμίου ανεξέταστη αποδοχή της, ασυζητητί και πτωχία στο πνεύμα. Σε όλα τα πράγματα επικρατεί η τυφλή πίστη μόνο. Όχι γνώση, όχι ελεγχιμότητα. Ζήτω ο τυφλοσουργισμός!

Βλέπομε επίσης, πως πρέπει να εκτελούνται: Η απολογητική, ο επιβεβλημένος φανατικός ζηλωτικός ακτιβισμός, ο επιβεβλημένος προσηλυτισμός, τα μαρτύρια, η ιερά εξέταση, η γλωσσολαλιά (άκου 'κεί, γλωσσολαλιά και ποιος ξέρει πόσες άλλες σαχλαμάρες!) και η επεξήγησή της, η προφητεία, η αποφυγή και αποστροφή αντιρρησιών, όσων έχουν απορίες, απίστων, κλπ.

Εν κατακλείδι, βλέπομε την εκ προοιμίου επιβεβλημένη πλήρη υποταγή χωρίς αντίρρηση, συζήτηση ή απορία, δηλαδή την ασταμάτητη αποβλάκωση.

Έχομε και λέμε:

ΚΑΤΑ ΜΑΤΘΑΙΟΝ κεφ. Δ´

7 έφη αυτώ ο Ιησούς· πάλιν γέγραπται, ουκ εκπειράσεις Κύριον τον Θεόν σου.

15 Προσέχετε δε από των ψευδοπροφητών, οίτινες έρχονται προς υμάς εν ενδύμασι προβάτων, έσωθεν δε εισι λύκοι άρπαγες.

ΚΑΤΑ ΜΑΤΘΑΙΟΝ κεφ. Ε´

31 Ερρέθη δε· ος αν απολύση την γυναίκα αυτού, δότω αυτή αποστάσιον. 32 Εγώ δε λέγω υμίν ότι ος αν απολύση την γυναίκα αυτού παρεκτός λόγου πορνείας, ποιεί αυτήν μοιχάσθαι, και ος εάν απολελυμένην γαμήσει, μοιχάται.

39 Εγώ δε λέγω υμίν μη αντιστήναι τω πονηρω· αλλ' όστις σε ραπίσει επί την δεξιάν σιαγόνα, στρέψον αυτώ και την άλλην·

ΚΑΤΑ ΜΑΤΘΑΙΟΝ κεφ. ΣΤ´

31 μη ουν μεριμνήσητε λέγοντες, τι φάγωμεν ή τι πίωμεν ή τι περιβαλώμεθα; 32 πάντα γαρ ταύτα τα έθνη επιζητεί· οίδε γαρ ο πατήρ υμών ο ουράνιος ότι χρήζετε τούτων απάντων. 33 ζητείτε δε πρώτον την βασιλείαν του Θεού και την δικαιοσύνην αυτού, και ταύτα πάντα προστεθήσεται υμίν. 34 Μη ουν μεριμνήσητε εις την αύριον· η γαρ αύριον μεριμνήσει τα εαυτής· αρκετόν τη ημέρα η κακία αυτής.

ΚΑΤΑ ΜΑΤΘΑΙΟΝ κεφ. Η´

21 Ἄλλος δὲ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ εἶπεν αὐτῷ· Κύριε, ἐπίτρεψόν μοι πρῶτον ἀπελθεῖν καὶ θάψαι τὸν πατέρα μου. 22 ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ· ἀκολούθει μοι, καὶ ἄφες τοὺς νεκροὺς θάψαι τοὺς ἑαυτῶν νεκρούς.

ΚΑΤΑ ΜΑΤΘΑΙΟΝ κεφ. Θ΄

22 ὁ δὲ Ἰησοῦς ἐπιστραφεὶς καὶ ἰδὼν αὐτὴν εἶπε· θάρσει, θύγατερ· ἡ πίστις σου σέσωκέ σε. καὶ ἐσώθη ἡ γυνὴ ἀπὸ τῆς ὥρας ἐκείνης.

29 καὶ πᾶς ὃς ἀφήκεν οἰκίαν ἢ ἀδελφούς ἢ ἀδελφάς ἢ πατέρα ἢ μητέρα ἢ γυναῖκα ἢ τέκνα ἢ ἀγροὺς ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός μου, ἐκατονταπλασίονα λήψεται καὶ ζωὴν αἰώνιον κληρονομήσει.

ΚΑΤΑ ΜΑΤΘΑΙΟΝ κεφ. Ι΄

17 Προσέχετε δὲ ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων· παραδώσουσι γὰρ ὑμᾶς εἰς συνέδρια καὶ ἐνταῖς συναγωγαῖς αὐτῶν μαστιγώσουσιν ὑμᾶς· 18 καὶ ἐπὶ ἡγεμόνας δὲ καὶ βασιλεῖς ἀχθήσεσθε ἕνεκεν ἐμοῦ εἰς μαρτύριον αὐτοῖς καὶ τοῖς ἔθνεσιν. 19 ὅταν δὲ παραδώσωσιν ὑμᾶς, μὴ μεριμνήσητε Πῶς ἢ τί λαλήσετε· δοθήσεται γὰρ ὑμῖν ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ τι λαλήσετε. 20 οὐ γὰρ ὑμεῖς ἐστε οἱ λαλοῦντες, ἀλλὰ τὸ Πνεῦμα τοῦ πατρὸς ὑμῶν το λαλῶν ἐν ὑμῖν. 21 Παραδώσει δὲ ἀδελφὸς ἀδελφὸν εἰς θάνατον καὶ πατὴρ τέκνον, καὶ ἐπαναστήσονται τέκνα ἐπὶ γονεῖς καὶ θανατώσουσιν αὐτούς· 22 καὶ ἐσεσθε μισούμενοι ὑπὸ πάντων διὰ τὸ ὄνομά μου· ὁ δὲ υπομείνας εἰς τέλος, οὗτος σωθήσεται.

ΚΑΤΑ ΜΑΤΘΑΙΟΝ κεφ. ΙΕ΄

28 τότε ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῇ· ὦ γύναι, μεγάλη σου ἡ πίστις! γεννηθήτω σοι ὡς θέλεις. καὶ ἰάθη ἡ θυγάτηρ αὐτῆς ἀπὸ τῆς ὥρας ἐκείνης.

ΚΑΤΑ ΜΑΤΘΑΙΟΝ κεφ. ΙΘ΄

7 λέγουσιν αὐτῷ· τί οὐκ ἔπεμψεν Μωσὴς ἐνετείλατο δοῦναι βιβλίον ἀποστασίου καὶ ἀπολύσαι αὐτήν; 8 λέγει αὐτοῖς· ὅτι Μωσὴς πρὸς τὴν σκληροκαρδίαν ὑμῶν ἐπέτρεπεν ὑμῖν ἀπολύσαι τὰς γυναῖκας ὑμῶν· ἀπ' ἀρχῆς δὲ οὐ γέγονεν οὕτω. 9 λέγω δὲ ὑμῖν ὅτι ὃς ἀν ἀπολύσῃ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ μὴ ἐπὶ πορνείᾳ καὶ γαμῆσῃ ἄλλην, μοιχᾶται· 10 λέγουσιν αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ· εἰ οὕτως ἐστὶν ἡ αἰτία τοῦ ἀνθρώπου μετὰ τῆς γυναίκος, οὐ συμφέρει γαμῆσαι.

11 ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· οὐ πάντες χωροῦσι τὸν λόγον τούτον, ἀλλ' οἷς δέδοται· 12 εἰσὶ γὰρ εὐνούχοι οἵτινες ἐκ κοιλίας μητρὸς ἐγεννήθησαν οὕτω. καὶ εἰσὶν εὐνούχοι οἵτινες εὐνουχίσθησαν ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων, καὶ εἰσὶν εὐνούχοι οἵτινες εὐνούχισαν ἑαυτοὺς διὰ τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν. ὁ δυνάμενος χωρεῖν χωρεῖτω.

ΚΑΤΑ ΜΑΤΘΑΙΟΝ κεφ. ΒΔ´

8 πάντα δε ταύτα αρχή ωδίνων. 9 τότε παραδώσουσιν υμάς εις θλίψιν και αποκτενούσιν υμάς, και έσεσθε μισούμενοι υπό πάντων των εθνών διά το όνομά μου. 10 και τότε σκανδαλισθήσονται πολλοί και αλλήλους παραδώσουσι και μισήσουσιν αλλήλους. 11 και πολλοί ψευδοπροφήται εγερθήσονται και πλανήσουσι πολλούς,

24 εγερθήσονται γαρ ψευδόχριστοι και ψευδοπροφήται και δώσουσι σημεία μεγάλα και τέρατα, ωστε πλανήσαι, ει δυνατόν, και τους εκλεκτούς. 25 Ιδού προείρηκα υμίν. 26 εάν ουν είπωσιν υμίν, ιδού εν τη ερήμω εστί, μη εξέλθητε, ιδού εν τοις ταμείοις, μη πιστεύσητε·

ΚΑΤΑ ΜΑΤΘΑΙΟΝ κεφ. ΒΗ´

19 πορευθέντες μαθητεύσατε πάντα τα έθνη, βαπτίζοντες αυτούς εις το όνομα του Πατρός και του Υιού και του Αγίου Πνεύματος, 20 διδάσκοντες αυτούς τηρείν πάντα όσα ενετειλάμην υμίν·

ΚΑΤΑ ΜΑΡΚΟΝ κεφ. Ε´

34 ο δε είπεν αυτη· θύγατερ, η πίστις σου σέσωκέ σε· ύπαγε εις ειρήνην, και ίσθι υγιής από της μαστιγός σου.

ΚΑΤΑ ΜΑΡΚΟΝ κεφ. Ι´

11 και λέγει αυτοίς· ος αν απολύση την γυναίκα αυτού και γαμήση άλλην, μοιχάται επ΄ αυτήν· 12 και εάν γυνή απολύσασα τον άνδρα γαμηθή άλλω, μοιχάται.

52 και ο Ιησούς είπεν αυτώ· ύπαγε, η πίστις σου σέσωκέ σε. και ευθέως ανέβλεψε, και ηκολούθει τω Ιησού εν τη οδω.

ΚΑΤΑ ΜΑΡΚΟΝ κεφ. ΙΑ´

27 Και έρχονται πάλιν εις Ιεροσόλυμα· και εν τω ιερω περιπατούντος αυτού έρχονται προς αυτόν οι αρχιερείς και οι γραμματείς και οι πρεσβύτεροι 28 και λέγουσιν αυτώ· εν ποία εξουσία ταύτα ποιείς; ή τις σοι έδωκε την εξουσίαν ταύτην ίνα ταύτα ποιής; 29 ο δε Ιησούς αποκριθείς είπεν αυτοίς· επερωτήσω υμάς καγώ ένα λόγον, και αποκρίθητέ μοι, και ερώ υμίν εν ποία εξουσία ταύτα ποιώ. 30 το βάπτισμα Ιωάννου εξ ουρανού ην ή εξ ανθρώπων; αποκρίθητέ μοι. 31 και ελογίζοντο προς εαυτούς λέγοντες· εάν είπωμεν, εξ ουρανού, ερεί· διατί ουν ουκ επιστεύσατε αυτώ; 32 αλλά είπωμεν, εξ ανθρώπων; -εφοβούντο τον λαόν· άπαντες γαρ είχαν τον Ιωάννην ότι προφήτης ην. 33 και αποκριθέντες λέγουσι τω Ιησού· ουκ οίδαμεν. και ο Ιησούς αποκριθείς λέγει αυτοίς· ουδέ εγώ λέγω υμίν εν ποία

εξουσία ταύτα ποιώ.

ΚΑΤΑ ΜΑΡΚΟΝ κεφ. ΙΣΤ´

13 και δαιμόνια πολλά εξέβαλλον, και ήλειφον ελαίω πολλούς αρρώστους και εθεράπευον.

17 σημεία δε τοις πιστεύσασι ταύτα παρακολουθήσει· εν τω ονόματί μου δαιμόνια εκβαλούσι· γλώσσαις λαλήσουσι καιναίς· 18 όφεις αρούσι· καν θανάσιμόν τι πίωσιν, ου μη αυτούς βλάψει· επί αρρώστους χείρας επιθήσουσι, και καλώς έξουσιν.

ΚΑΤΑ ΛΟΥΚΑΝ κεφ. Ε´

36 έλεγε δε και παραβολήν προς αυτούς ότι ουδείς επίβλημα ιματίου καινού επιβάλλει επί ιμάτιον παλαιόν· ει δε μήγε, και το καινόν σχίσει και τω παλαιω ου συμφωνεί το επίβλημα το από του καινού. 37 και ουδείς βάλλει οίνον νέον εις ασκούς παλαιούς· ει δε μήγε, ρήξει ο οίνος ο νέος τους ασκούς, και αυτός εκχυθήσεται και οι ασκοί απολούνται· 38 αλλά οίνον νέον εις ασκούς καινούς βλητέον, και αμφοτέροι συντηρούνται. 39 και ουδείς πιών παλαιόν ευθέως θέλει νέον· λέγει γαρ· ο παλαιός χρηστότερός εστιν.

ΚΑΤΑ ΛΟΥΚΑΝ κεφ. Ζ´

35 και εδικαιώθη η σοφία από των τέκνων αυτής πάντων.

50 είπε δε προς την γυναίκα· η πίστις σου σέσωκέ σε· πορεύου εις ειρήνην.

ΚΑΤΑ ΛΟΥΚΑΝ κεφ. Η´

25 είπε δε αυτοίς· που εστιν η πίστις υμών; φοβηθέντες δε εθαύμασαν λέγοντες προς αλλήλους· τις άρα ούτός εστιν, ότι και τοις ανέμοις επιτάσσει και τω ύδατι, και υπακούουσιν αυτώ;

48 ο δε είπεν αυτη· θάρσει, θύγατερ, η πίστις σου σέσωκέ σε· πορεύου εις ειρήνην.

ΚΑΤΑ ΛΟΥΚΑΝ κεφ. Ι´

18 Είπε δε αυτοίς· εθεώρουν τον σατανάν ως αστραπήν εκ του ουρανού πεσόντα. 19 ιδού δίδωμι υμίν την εξουσίαν του πατείν επάνω όφεων και σκορπίων και επί πάσαν την δύναμιν του εχθρού, και ουδέν υμάς ου μη αδικήση.

ΚΑΤΑ ΛΟΥΚΑΝ κεφ. ΙΑ´

23 ο μη ων μετ' εμού κατ' εμού εστι, και ο μη συνάγων μετ' εμού σκορπίζει. 24 Όταν το ακάθαρτον πνεύμα εξέλθη από του ανθρώπου, διέρχεται δι' ανύδρων

τόπων ζητούν ανάπαυσιν, και μη ευρίσκον λέγει· υποστρέψω εις τον οίκόν μου όθεν εξήλθον· 25 και ελθόν ευρίσκει σεσαρωμένον και κεκοσμημένον. 26 τότε πορεύεται και παραλαμβάνει επτά έτερα πνεύματα πονηρότερα εαυτού, και εισελθόντα κατοικεί εκεί, και γίνεται τα έσχατα του ανθρώπου εκείνου χειρόνα των πρώτων.

ΚΑΤΑ ΛΟΥΚΑΝ κεφ. ΙΒ´

46 ήξει ο κύριος του δούλου εκείνου εν ημέρα ή ου προσδοκά και εν ωρα ή ου γινώσκει, και διχοτομήσει αυτόν, και το μέρος αυτού μετά των απίστων θήσει. 47 εκείνος δε ο δούλος, ο γνούς το θέλημα του κυρίου εαυτού και μη ετοιμάσας μηδέ ποιήσας προς το θέλημα αυτού, δαρήσεται πολλάς·

ΚΑΤΑ ΛΟΥΚΑΝ κεφ. ΙΔ´

26 ει τις έρχεται προς με και ου μισεί τον πατέρα εαυτού και την μητέρα και την γυναίκα και τα τέκνα και τους αδελφούς και τας αδελφάς, έτι δε και την εαυτού ψυχήν, ου δύναται μου μαθητής είναι.

ΚΑΤΑ ΛΟΥΚΑΝ κεφ. ΙΣΤ´

8 και επήνεσεν ο κύριος τον οικονόμον της αδικίας, ότι φρονίμως εποίησεν· ότι οι υιοί του αιώνος τούτου φρονιμότεροι υπέρ τους υιούς του φωτός εις την γενεάν την εαυτών εισι. 9 καγώ υμίν λέγω· ποιήσατε εαυτοίς φίλους εκ του μαμωνά της αδικίας, ίνα, όταν εκλίπητε, δέξωνται υμάς εις τας αιωνίους σκηνάς.

ΚΑΤΑ ΛΟΥΚΑΝ κεφ. ΙΖ´

19 και είπεν αυτώ· αναστάς πορεύου· η πίστις σου σέσωκέ σε.

ΚΑΤΑ ΛΟΥΚΑΝ κεφ. ΙΗ´

22 ακούσας δε ταύτα ο Ιησούς είπεν αυτώ· έτι εν σοι λείπει· πάντα όσα έχεις πώλησον και διάδος πτωχοίς, και έξεις θησαυρόν εν ουρανω, και δεύρο ακολούθει μοι. 23 ο δε ακούσας ταύτα περίλυπος εγένετο· ην γαρ πλούσιος σφόδρα. 24 ιδών δε αυτόν ο Ιησούς περίλυπον γενόμενον είπε· Πως δυσκόλως οι τα χρήματα έχοντες εισελεύσονται εις την βασιλείαν του Θεού! 25 ευκοπώτερον γαρ εστι κάμηλον διά τρυμαλιάς ραφίδος εισελθείν ή πλούσιον εις την βασιλείαν του Θεού εισελθείν.

42 και ο Ιησούς είπεν αυτώ· ανάβλεψον· η πίστις σου σέσωκέ σε. 43 και παραχρήμα ανέβλεψε, και ηκολούθει αυτώ δοξάζων τον Θεόν· και πας ο λαός ιδών έδωκεν αίνον τω Θεω.

ΚΑΤΑ ΛΟΥΚΑΝ κεφ. ΙΘ΄

27 πλήν τους εχθρούς μου εκείνους, τους μη θελήσαντάς με βασιλεύσαι επ' αυτούς, αγάγετε ώδε και κατασφάξατε αυτούς έμπροσθέν μου.

ΚΑΤΑ ΛΟΥΚΑΝ κεφ. ΚΒ΄

32 εγώ δε εδεήθην περί σου ίνα μη εκλίπη η πίστις σου· και συ ποτε επιστρέψας στήριξον τους αδελφούς σου.

ΚΑΤΑ ΙΩΑΝΝΗΝ κεφ. ΙΕ΄

6 εάν μη τις μείνη εν εμοί, εβλήθη έξω ως το κλήμα και εξηράνθη, και συνάγουσιν αυτά και εις το πυρ βάλλουσι, και καίεται.

ΚΑΤΑ ΙΩΑΝΝΗΝ κεφ. Θ΄

35 Ήκουσεν ο Ιησούς ότι εξέβαλον αυτόν έξω, και ευρών αυτόν είπεν αυτώ· συ πιστεύεις εις τον υιόν του Θεού; 36 απεκρίθη εκείνος και είπε· και τις εστι, Κύριε, ίνα πιστεύσω εις αυτόν; 37 είπε δε αυτώ ο Ιησούς· και εώρακας αυτόν και ο λαλών μετά σου εκείνός εστιν. 38 ο δε έφη· πιστεύω, Κύριε· και προσεκύνησεν αυτώ.

ΚΑΤΑ ΙΩΑΝΝΗΝ κεφ. Κ΄

29 λέγει αυτώ ο Ιησούς· ότι εώρακάς με, πεπίστευκας· μακάριοι οι μη ιδόντες και πιστεύσαντες.

ΠΡΑΞΕΙΣ ΤΩΝ ΑΠΟΣΤΟΛΩΝ κεφ. Γ΄

16 και επί τη πίστει του ονόματος αυτού τούτον, ον θεωρείτε και οίδατε, εστερέωσε το όνομα αυτού, και η πίστις η δι' αυτού έδωκεν αυτώ την ολοκληρίαν ταύτην απέναντι πάντων υμών.

ΠΡΟΣ ΡΩΜΑΙΟΥΣ κεφ. Γ΄

7 ει γαρ η αλήθεια του Θεού εν τω εμώ ψεύσματι επερίσσευσεν εις την δόξαν αυτού, τι έτι καγώ ως αμαρτωλός κρίνομαι,

ΠΡΟΣ ΡΩΜΑΙΟΥΣ κεφ. Θ΄

8 άρα ουν ον θέλει ελεεί, ον δε θέλει σκληρύνει. 19 Ερείς ουν μοι· τι έτι μέμφεται; τω γαρ βουλήματι αυτού τις ανθέστηκε; 20 μενούγγε, ω άνθρωπε, συ τις ει ο ανταποκρινόμενος τω Θεω; μη ερεί το πλάσμα τω πλάσαντι, τι με εποίησας ούτως; 21 ή ουκ έχει εξουσίαν ο κεραμεύς του πηλού, εκ του αυτού φυράματος ποιήσαι ό μεν εις τιμήν σκεύος, ό δε εις ατιμίαν; 22 ει δε θέλων ο Θεός ενδείξασθαι την οργήν και γνωρίσαι το δυνατόν αυτού ήνεγκεν εν πολλή μακροθυμία σκεύη οργής κατηρτισμένα εις απώλειαν,

Α΄ ΚΟΡΙΝΘΙΟΥΣ κεφ. Α΄

18 Ο λόγος γαρ ο του σταυρού τοις μεν απολλυμένοις μωρία εστί, τοις δε σωζομένοις ημίν δύναμις Θεού εστι. 19 γέγραπται γαρ· απολώ την σοφίαν των σοφών, και την σύνεσιν των συνετών αθετήσω. 20 που σοφός; που γραμματεύς; που συζητητής του αιώνος τούτου; ουχί εμώρανεν ο Θεός την σοφίαν του κόσμου τούτου; 21 επειδή γαρ εν τη σοφία του Θεού ουκ έγνω ο κόσμος διά της σοφίας τον Θεόν, ευδόκησεν ο Θεός διά της μωρίας του κηρύγματος σώσαι τους πιστεύοντας. 22 επειδή και Ιουδαίοι σημείον αιτούσι και Έλληνες σοφίαν ζητούσιν, 23 ημείς δε κηρύσσομεν Χριστόν εσταυρωμένον, Ιουδαίοις μεν σκάνδαλον, Έλλησι δε μωρίαν, 24 αυτοίς δε τοις κλητοίς, Ιουδαίοις τε και Έλλησι, Χριστόν Θεού δύναμιν και Θεού σοφίαν· 25 ότι το μωρόν του Θεού σοφώτερον των ανθρώπων εστί, και το ασθενές του Θεού ισχυρότερον των ανθρώπων εστί. 26 Βλέπετε γαρ την κλήσιν υμών, αδελφοί, ότι ου πολλοί σοφοί κατά σάρκα, ου πολλοί δυνατοί, ου πολλοί ευγενείς, 27 αλλά τα μωρά του κόσμου εξελέξατο ο Θεός ίνα τους σοφούς καταισχύνη, και τα ασθενή του κόσμου εξελέξατο ο Θεός ίνα καταισχύνη τα ισχυρά, 28 και τα αγενή του κόσμου και τα εξουθενημένα εξελέξατο ο Θεός, και τα μη όντα, ίνα τα όντα καταργήση, 29 όπως μη καυχήσηται πάσα σάρξ ενώπιον του Θεού.

Α΄ ΚΟΡΙΝΘΙΟΥΣ κεφ. Β΄

6 Σοφίαν δε λαλούμεν εν τοις τελείοις, σοφίαν δε ου του αιώνος τούτου, ουδέ των αρχόντων του αιώνος τούτου των καταργουμένων· 7 αλλά λαλούμεν σοφίαν Θεού εν μυστηρίω, την αποκεκρυμμένην, ην προώρισεν ο Θεός προ των αιώνων εις δόξαν ημών,

13 α και λαλούμεν ουκ εν διδακτοίς ανθρωπίνοις σοφίας λόγοις, αλλ' εν διδακτοίς Πνεύματος Αγίου, πνευματικοίς πνευματικά συγκρίνοντες. 14 ψυχικός δε άνθρωπος ου δέχεται τα του Πνεύματος του Θεού· μωρία γαρ αυτώ εστι, και ου δύναται γνώναι, ότι πνευματικώς ανακρίνεται. 15 ο δε πνευματικός ανακρίνει μεν πάντα, αυτός δε υπ' ουδενός ανακρίνεται.

Α΄ ΚΟΡΙΝΘΙΟΥΣ κεφ. Γ΄

18 Μηδείς εαυτόν εξαπατάτω· ει τις δοκεί σοφός είναι εν υμίν εν τω αιώνι τούτῳ, μωρός γενέσθω, ίνα γένηται σοφός. 19 η γαρ σοφία του κόσμου τούτου μωρία παρά τῳ Θεῳ εστι. γέγραπται γαρ· ο δρασσόμενος τους σοφούς εν τη πανουργία αυτών. 20 και πάλιν· Κύριος γινώσκει τους διαλογισμούς των σοφών, ότι εισί μάταιοι.

Α΄ ΚΟΡΙΝΘΙΟΥΣ κεφ. Δ΄

10 ημεῖς μωροὶ διὰ Χριστόν, υμεῖς δὲ φρόνιμοι ἐν Χριστῷ· ἡμεῖς ἀσθενεῖς, υμεῖς δὲ ἰσχυροὶ· υμεῖς ἔνδοξοι, ἡμεῖς δὲ ἄτιμοι.

Α΄ ΚΟΡΙΝΘΙΟΥΣ κεφ. Ε΄

5 παραδόναι τὸν τοιοῦτον τῷ σατανᾷ εἰς ὄλεθρον τῆς σαρκός, ἵνα τὸ πνεῦμα σωθῇ ἐν τῇ ἡμέρᾳ τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ.

Α΄ ΚΟΡΙΝΘΙΟΥΣ κεφ. Ζ΄

1 Περί δε ὧν ἐγράψατέ μοι, καλὸν ἀνθρώπῳ γυναικὸς μὴ ἀπτεσθαι· 2 διὰ δε τὰς πορνείας ἕκαστος τὴν ἐαυτοῦ γυναῖκα ἐχέτω, καὶ ἐκάστη τὸν ἴδιον ἄνδρα ἐχέτω. 3 τῇ γυναικὶ ὁ ἀνὴρ τὴν ὀφειλομένην εὐνοίαν ἀποδιδότω, ὁμοίως δὲ καὶ ἡ γυνὴ τῷ ἀνδρί. 4 ἡ γυνὴ τοῦ ἰδίου σώματος οὐκ ἐξουσιάζει, ἀλλ' ὁ ἀνὴρ· ὁμοίως δὲ καὶ ὁ ἀνὴρ τοῦ ἰδίου σώματος οὐκ ἐξουσιάζει, ἀλλ' ἡ γυνή. 5 μὴ ἀποστερεῖτε ἀλλήλους, εἰ μὴ τι ἀν' ἐκ συμφώνου πρὸς καιρὸν, ἵνα σχολάζητε τὴν νηστεία καὶ τὴν προσευχή καὶ πάλιν ἐπὶ τῷ αὐτῷ συνέρχησθε, ἵνα μὴ πειράζῃ ὑμᾶς ὁ σατανὰς διὰ τὴν ἀκρασίαν ὑμῶν. 6 τοῦτο δὲ λέγω κατὰ συγγνώμην, οὐ κατ' ἐπιταγὴν. 7 θέλω γὰρ πάντας ἀνθρώπους εἶναι ὡς καὶ ἐμαυτόν· ἀλλ' ἕκαστος ἴδιον χάρισμα ἔχει ἐκ Θεοῦ, ὃς μὲν οὕτως, ὃς δὲ οὕτως.

8 Λέγω δε τοῖς ἀγάμοις καὶ ταῖς χήραις, καλὸν αὐτοῖς ἐστὶν εἰ μὴ μείνωσιν ὡς καγώ. 9 εἰ δὲ οὐκ ἐγκρατεύονται, γαμησάτωσαν· κρείσσον γὰρ ἐστὶ γαμῆσαι ἢ πυρούσθαι. 10 τοῖς δὲ γεγαμηκόσι παραγγέλλω, οὐκ ἐγώ, ἀλλ' ὁ Κύριος, γυναῖκα ἀπὸ ἀνδρός μὴ χωρισθῆναι· 11 εἰ δὲ καὶ χωρισθῇ, μενέτω ἄγαμος ἢ τῷ ἀνδρί καταλλαγήτω· καὶ ἄνδρα γυναῖκα μὴ ἀφιέναι. 12 τοῖς δὲ λοιποῖς ἐγώ λέγω, οὐχ ὁ Κύριος· εἰ τις ἀδελφὸς γυναῖκα ἔχει ἄπιστον, καὶ αὐτὴ συνευδοκεῖ οἰκεῖν μετ' αὐτοῦ, μὴ ἀφιέτω αὐτήν· 13 καὶ γυνὴ εἰ τις ἔχει ἄνδρα ἄπιστον, καὶ αὐτὸς συνευδοκεῖ οἰκεῖν μετ' αὐτῆς, μὴ ἀφιέτω αὐτόν. 14 ἡγίασται γὰρ ὁ ἀνὴρ ὁ ἄπιστος ἐν τῇ γυναικὶ, καὶ ἡγίασται ἡ γυνὴ ἡ ἄπιστος ἐν τῷ ἀνδρί· ἐπεὶ ἄρα τὰ τέκνα ὑμῶν ἀκάθαρτά ἐστι, νυνὶ δὲ ἁγία ἐστὶν. 15 εἰ δὲ ὁ ἄπιστος χωρίζεται, χωριζέσθω. οὐ δεδούλωται ὁ ἀδελφὸς ἢ ἡ ἀδελφὴ ἐν τοῖς τοιοῦτοις. ἐν δὲ εἰρήνῃ κέκληκεν ἡμᾶς ὁ Θεός. 16 τί γὰρ οἶδας, γύναι, εἰ τὸν ἄνδρα σώσεις; ἢ τί οἶδας, ἄνερ, εἰ τὴν γυναῖκα σώσεις; 17 εἰ μὴ ἐκάστῳ ὡς ἐμέρισεν ὁ Θεός, ἕκαστος ὡς κέκληκεν ὁ Κύριος, οὕτω περιπατεῖτω. καὶ οὕτως ἐν ταῖς ἐκκλησίαις πάσαις διατάσσομαι. 18 περιτετμημένος τις ἐκλήθη; μὴ ἐπισπάσθω. ἐν ἀκροβυστίᾳ τις ἐκλήθη; μὴ περιτεμνέσθω. 19 ἡ περιτομὴ οὐδὲν ἐστὶ, καὶ ἡ ἀκροβυστία οὐδὲν ἐστὶν, ἀλλὰ τήρησις ἐντολῶν Θεοῦ. 20 ἕκαστος ἐν τῇ κλήσει ἢ ἐκλήθῃ, ἐν ταύτῃ μενέτω. 21 δούλος ἐκλήθη; μὴ σοι μελέτω· ἀλλ' εἰ καὶ δύνασαι ἐλεύθερος γενέσθαι, μάλλον

χρήσαι. 22 ο γαρ εν Κυρίω κληθείς δούλος απελεύθερος Κυρίου εστίν· ομοίως και ο ελεύθερος κληθείς δούλός εστι Χριστού. 23 τιμής ηγοράσθητε· μη γίνεσθε δούλοι ανθρώπων. 24 έκαστος εν ω εκλήθη, αδελφοί, εν τούτω μενέτω παρά τω Θεω.

25 Περί δε των παρθένων επιταγήν Κυρίου ουχ έχω, γνώμην δε δίδωμι ως ηλημένος υπό Κυρίου πιστός είναι. 26 νομίζω ουν τούτο καλόν υπάρχειν διά την ενεστώσαν ανάγκην, ότι καλόν ανθρώπω το ούτως είναι. 27 δέδεσαι γυναικί; μη ζήτηι λύσιν· λέλυσαι από γυναικός; μη ζήτηι γυναίκα· 28 εάν δε και γήμης, ουχ ήμαρτες· και εάν γήμη η παρθένος, ουχ ήμαρτε· θλίψιν δε τη σαρκί έξουσιν οι τοιούτοι· εγώ δε υμών φείδομαι. 29 τούτο δε φημι, αδελφοί, ο καιρός συνεσταλμένος το λοιπόν εστιν, ίνα και οι έχοντες γυναίκας ως μη έχοντες ώσι, 30 και οι κλαίοντες ως μη κλαίοντες, και οι χαίροντες ως μη χαίροντες, και οι αγοράζοντες ως μη κατέχοντες, 31 και οι χρώμενοι τω κόσμω τούτω ως μη καταχρώμενοι· παράγει γαρ το σχήμα του κόσμου τούτου. 32 θέλω δε υμάς αμερίμνους είναι. ο άγαμος μεριμνά τα του Κυρίου, Πως αρέσει τω Κυρίω· 33 ο δε γαμήσας μεριμνά τα του κόσμου, Πως αρέσει τη γυναικί. 34 μεμέρισται και η γυνή και η παρθένος. η άγαμος μεριμνά τα του Κυρίου, ίνα ή αγία και σώματι και πνεύματι· η δε γαμήσασα μεριμνά τα του κόσμου, Πως αρέσει τω ανδρί. 35 τούτο δε προς το υμών αυτών συμφέρον λέγω, ουχ ίνα βρόχον υμίν επιβάλω, αλλά προς το εύσχημον και ευπάρεδρον τω Κυρίω απερισπάστως. 36 Ει δε τις ασχημονείν επί την παρθένον αυτού νομίζει, εάν ή υπέρακμος, και ούτως οφείλει γίνεσθαι ό θέλει ποιείτω· ουχ αμαρτάνει· γαμείτωσαν. 37 ος δε έστηκεν εδραίος εν τη καρδιά, μη έχων ανάγκην, εξουσίαν δε έχει περί του ιδίου θελήματος, και τούτο κέκρικεν εν τη καρδιά αυτού, του τηρείν την εαυτού παρθένον, καλώς ποιεί. 38 ωστε και ο εκγαμίζων καλώς ποιεί, ο δε μη εκγαμίζων κρείσσον ποιεί. 39 Γυνή δέδεταί νόμω εφ' όσον χρόνον ζη ο ανήρ αυτής· εάν δε κοιμηθή ο ανήρ αυτής, ελευθέρα εστίν ω θέλει γαμηθήναι, μόνον εν Κυρίω. 40 μακαριωτέρα δε εστιν εάν ούτω μείνη, κατά την εμήν γνώμην· δοκώ δε καγώ Πνεύμα Θεού έχειν.

Α΄ ΚΟΡΙΝΘΙΟΥΣ κεφ. Θ΄

26 εγώ τοίνυν ούτω τρέχω, ως ουκ αδήλως, ούτω πυκτεύω, ως ουκ αέρα δέρων, 27 αλλ' υποπιάζω μου το σώμα και δουλαγωγώ, μήπως άλλοις κηρύξας αυτός αδόκιμος γένωμαι.

Α΄ ΚΟΡΙΝΘΙΟΥΣ κεφ. ΙΒ΄

28 Και ους μεν έθετο ο Θεός εν τη εκκλησία πρώτον αποστόλους, δεύτερον προφήτας, τρίτον διδασκάλους, έπειτα δυνάμεις, είτα χαρίσματα ιαμάτων,

αντιλήψεις, κυβερνήσεις, γένη γλωσσών. 29 μη πάντες απόστολοι; μη πάντες προφήται; μη πάντες διδάσκαλοι; μη πάντες δυνάμεις; 30 μη πάντες χαρίσματα έχουσιν ιαμάτων; μη πάντες γλώσσαις λαλούσι; μη πάντες διερμηνεύουσι; 31 ζηλούτε δε τα χαρίσματα τα κρείττονα. και έτι καθ' υπερβολήν οδόν υμίν δείκνυμι.

Α΄ ΚΟΡΙΝΘΙΟΥΣ κεφ. ΙΔ΄

1 Διώκετε την αγάπην· ζηλούτε δε τα πνευματικά, μάλλον δε ίνα προφητεύητε. 2 ο γαρ λαλών γλώσση ουκ ανθρώποις λαλεί, αλλά τω Θεω· ουδείς γαρ ακούει, πνεύματι δε λαλεί μυστήρια· 3 ο δε προφητεύων ανθρώποις λαλεί οικοδομήν και παράκλησιν και παραμυθίαν. 4 ο λαλών γλώσση εαυτόν οικοδομεί, ο δε προφητεύων εκκλησίαν οικοδομεί. 5 θέλω δε πάντας υμάς λαλείν γλώσσαις, μάλλον δε ίνα προφητεύητε· μείζων γαρ ο προφητεύων ή ο λαλών γλώσσαις, εκτός ει μη διερμηνεύη, ίνα η εκκλησία οικοδομήν λάβη. 6 νυνί δε, αδελφοί, εάν έλθω προς υμάς γλώσσαις λαλών, τι υμάς ωφελήσω, εάν μη υμίν λαλήσω ή εν αποκαλύψει ή εν γνώσει ή εν προφητεία ή εν διδαχή; 7 όμως τα άψυχα φωνήν διδόντα, είτε αυλός είτε κιθάρα, εάν διαστολήν τοις φθόγγοις μη διδω, Πως γνωσθήσεται το αυλούμενον ή το κιθαριζόμενον; 8 και γαρ εάν άδηλον φωνήν σάλπιγξ δω, τις παρασκευάσεται εις πόλεμον; 9 ούτω και υμείς διά της γλώσσης εάν μη εύσημον λόγον δώτε, Πως γνωσθήσεται το λαλούμενον; έσεσθε γαρ εις αέρα λαλούντες. 10 τοσαύτα ει τύχοι γένη φωνών εστιν εν κόσμω, και ουδέν αυτών άφωνον· 11 εάν ουν μη ειδώ την δύναμιν της φωνής, έσομαι τω λαλούντι βάρβαρος και ο λαλών εν εμοί βάρβαρος. 12 ούτω και υμείς επεί ζηλωταί εστε πνευμάτων, προς την οικοδομήν της εκκλησίας ζητείτε ίνα περισσεύητε. 13 Διόπερ ο λαλών γλώσση προσευχέσθω ίνα διερμηνεύη. 14 εάν γαρ προσεύχωμαι γλώσση, το πνεύμά μου προσεύχεται, ο δε νους μου άκαρπός εστι. 15 τι ουν εστι; προσεύξομαι τω πνεύματι, προσεύξομαι δε και τω νοϊ· ψαλώ τω πνεύματι, ψαλώ δε και τω νοϊ. 16 επεί εάν ευλογήσης τω πνεύματι, ο αναπληρών τον τόπον του ιδιώτου Πως ερεί το αμήν επί τη σή ευχαριστία; επειδή τι λέγεις ουκ οίδε; 17 συ μεν γαρ καλώς ευχαριστείς, αλλ' ο έτερος ουκ οικοδομείται. 18 ευχαριστώ τω Θεω μου πάντων υμών μάλλον γλώσσαις λαλών· 19 αλλ' εν εκκλησία θέλω πέντε λόγους διά του νοός μου λαλήσαι, ίνα και άλλους κατηχήσω, ή μυρίους λόγους εν γλώσση. 20 Αδελφοί, μη παιδία γίνεσθε ταις φρεσίν, αλλά τη κακία νηπιάζετε, ταις δε φρεσί τέλειοι γίνεσθε. 21 εν τω νόμω γέγραπται ότι εν ετερογλώσσοις και εν χείλεσιν ετέροις λαλήσω τω λαω τούτω, και ουδ' ούτως εισακούσονται μου λέγει Κύριος. 22 ωστε αι γλώσσαι εις σημείόν εισιν ου τοις πιστεύουσιν, αλλά τοις απίστοις, η δε προφητεία ου τοις απίστοις, αλλά τοις πιστεύουσιν. 23 Εάν ουν

συνέλθη η εκκλησία όλη επί το αυτό και πάντες γλώσσαις λαλώσιν, εισέλθωσι δε ιδιώται ή άπιστοι, ουκ ερούσιν ότι μαίνεσθε; 24 εάν δε πάντες προφητεύωσιν, εισέλθη δε τις άπιστος ή ιδιώτης, ελέγχεται υπό πάντων, ανακρίνεται υπό πάντων, 25 και ούτω τα κρυπτά της καρδιάς αυτού φανερά γίνεται· και ούτω πεσών επί πρόσωπον προσκυνήσει τω Θεω, απαγγέλλων ότι ο Θεός όντως εν υμίν εστι. 26 Τί ουν εστιν, αδελφοί, όταν συνέρχησθε, έκαστος υμών ψαλμόν έχει, διδαχήν έχει, γλώσσαν έχει, αποκάλυψιν έχει, ερμηνείαν έχει· πάντα προς οικοδομήν γινέσθω. 27 είτε γλώσση τις λαλεί, κατά δύο ή το πλείστον τρεις, και ανά μέρος, και εις διερμηνευέτω· 28 εάν δε μη ή διερμηνευτής, σιγάτω εν εκκλησία, εαυτώ δε λαλείτω και τω Θεω. 29 προφήται δε δύο ή τρεις λαλείτωσαν, και οι άλλοι διακρινέτωσαν· 30 εάν δε άλλω αποκαλυφθή καθημένω, ο πρώτος σιγάτω. 31 δύνασθε γαρ καθ' ένα πάντες προφητεύειν, ίνα πάντες μανθάνωσι και πάντες παρακαλώνται· 32 και πνεύματα προφητών προφήταις υποτάσσεται· 33 ου γαρ εστιν ακαταστασίας ο Θεός, αλλά ειρήνης.

34 Ως εν πάσαις ταις εκκλησίαις των αγίων, αι γυναίκες υμών εν ταις εκκλησίαις σιγάτωσαν· ου γαρ επιτέτραπται αυτοίς λαλείν. αλλ' υποτάσσεσθαι, καθώς και ο νόμος λέγει. 35 ει δε τι μαθείν θέλουσιν, εν οίκω τους ιδίους άνδρας επερωτάτωσαν· αισχύρόν γαρ εστι γυναιξίν εν εκκλησία λαλείν. 36 ή αφ' υμών ο λόγος του Θεού εξήλθεν, ή εις υμάς μόνους κατήνησεν; 37 Ει τις δοκεί προφήτης είναι ή πνευματικός, επιγινωσκέτω α γράφω υμίν, ότι του Κυρίου εισίν εντολαί· 38 ει δε τις αγνοεί, αγνοείτω. 39 'Ωστε, αδελφοί, ζηλούτε το προφητεύειν, και το λαλείν γλώσσαις μη κωλύετε· 40 πάντα ευσχημόνως και κατά τάξιν γινέσθω.

Β΄ ΚΟΡΙΝΘΙΟΥΣ κεφ. ΣΤ΄

14 Μη γίνεσθε ετεροζυγούντες απίστοις· τις γαρ μετοχή δικαιοσύνη και ανομία; τις δε κοινωνία φωτί προς σκότος; 15 τις δε συμφώνησις Χριστω προς Βελίαλ; ή τις μερίς πιστώ μετά απίστου; 16 τις δε συγκατάθεσις ναω Θεού μετά ειδώλων; υμείς γαρ ναός Θεού εστε ζώντος, καθώς είπεν ο Θεός ότι ενοικήσω εν αυτοίς και εμπεριπατήσω, και έσομαι αυτών Θεός, και αυτοί έσονταί μοι λαός. 17 διο εξέλθετε εκ μέσου αυτών και αφορίσθητε, λέγει Κύριος, και ακαθάρτου μη άπτεσθε, καγώ εισδέξομαι υμάς, 18 και έσομαι υμίν εις πατέρα, και υμείς έσεσθέ μοι εις υιούς και θυγατέρας, λέγει Κύριος παντοκράτωρ.

ΠΡΟΣ ΚΟΛΑΣΣΑΕΙΣ κεφ. Β΄

3 εν ω εισι πάντες οι θησαυροί της σοφίας και της γνώσεως απόκρυφοι. 4 Τούτο δε λέγω ίνα μη τις υμάς παραλογίζεται εν πιθανολογία·

Α΄ ΤΙΜΟΘΕΟΝ κεφ. Α΄

18 Ταύτην την παραγγελίαν παρατίθεμαί σοι, τέκνον Τιμόθεε, κατά τας προαγούσας επί σε προφητείας, ίνα στρατεύη εν αταίς την καλήν στρατείαν, 19 έχων πίστιν και αγαθήν συνείδησιν, ην τινες απωσάμενοι περί την πίστιν εναυάγησαν· 20 ων εστιν Υμέναιος και Αλέξανδρος, ους παρέδωκα τω σατανά, ίνα παιδευθώσι μη βλασφημείν.

Α΄ ΤΙΜΟΘΕΟΝ κεφ. ΣΤ΄

3 Ταύτα δίδασκε και παρακάλει. ει τις ετεροδιδασκαλεί και μη προσέρχεται υγιαίνουσι λόγοις τοις του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού και τη κατ' ευσέβειαν διδασκαλία, 4 τετύφωται, μηδέν επιστάμενος, αλλά νοσών περί ζητήσεις και λογομαχίας, εξ ων γίνεται φθόνος, έρις, βλασφημιαί, υπόνοιαι πονηραί,

20 Ω Τιμόθεε, την παρακαταθήκην φύλαξον, εκτρεπόμενος τας βεβήλους κενοφωνίας και αντιθέσεις της ψευδωνύμου γνώσεως, 21 ην τινες επαγγελόμενοι περί την πίστιν ηστόχησαν.

Β΄ ΤΙΜΟΘΕΟΝ κεφ. Β΄

3 συ ουν κακοπάθησον ως καλός στρατιώτης Ιησού Χριστού. 4 ουδείς στρατευόμενος εμπλέκεται ταις του βίου πραγματείαις, ίνα τω στρατολογήσαντι αρέση. 5 εάν δε και αθλή τις, ου στεφανούται, εάν μη νομίμως αθλήση. 6 τον κοπιώντα γεωργόν δεί πρώτον των καρπών μεταλαμβάνειν.

23 τας δε μωράς και απαιδεύτους ζητήσεις παραιτού, ειδώς ότι γεννώσι μάχας· 24 δούλον δε Κυρίου ου δεί μάχεσθαι, αλλ' ήπιον είναι προς πάντας, διδακτικόν, ανεξίκακον, 25 εν πραότητι παιδεύοντα τους αντιδιατιθεμένους, μήποτε δω αυτοίς ο Θεός μετάνοιαν εις επίγνωσιν αληθείας, 26 και ανανήψωσιν εκ της του διαβόλου παγίδος, εζωγρημένοι υπ' αυτού εις το εκείνου θέλημα.

Β΄ ΤΙΜΟΘΕΟΝ κεφ. Γ΄

12 και πάντες δε οι θέλοντες ευσεβώς ζήν εν Χριστω Ιησού διωχθήσονται·

ΠΡΟΣ ΤΙΤΟΝ κεφ. Γ΄

9 μωράς δε ζητήσεις και γενεαλογίας και έρεις και μάχας νομικάς περιϊστασο· εισί γαρ ανωφελείς και μάταιοι. 10 αιρετικόν άνθρωπον μετά μίαν και δευτέραν νουθεσίαν παραιτού,

ΙΑΚΩΒΟΥ Κεφ. Β΄

26 ωσπερ γαρ το σώμα χωρίς πνεύματος νεκρόν εστιν, ούτω και η πίστις χωρίς των έργων νεκρά εστι.

ΙΑΚΩΒΟΥ Κεφ. Ε΄

1 Άγε νυν οι πλούσιοι, κλαύσατε ολολύζοντες επί ταις ταλαιπωρίαις υμών ταις επερχομέναις· 2 ο πλούτος υμών σέσηπε και τα ιμάτια υμών σητόβρωτα γέγονεν, 3 ο χρυσός υμών και ο άργυρος κατίωται, και ο ιός αυτών εις μαρτύριον υμίν έσται και φάγεται τας σάρκας υμών. ως πυρ εθησαυρίσατε εν εσχάταις ημέραις.

14 ασθενεί τις εν υμίν; προσκαλεσάσθω τους πρεσβυτέρους της εκκλησίας, και προσευξάσθωσαν επ' αυτόν αλείψαντες αυτόν ελαίω εν τω ονόματι του Κυρίου·

Α΄ ΙΩΑΝΝΟΥ κεφ. Β΄

26 Ταύτα έγγραψα υμίν περί των πλανώντων υμάς. 27 και υμείς, το χρίσμα ό ελάβατε απ' αυτού, εν υμίν μένει, και ου χρείαν έχετε ίνα τις διδάσκη υμάς, αλλ' ως το αυτό χρίσμα διδάσκει υμάς περί πάντων, και αληθές εστι και ουκ έστι ψεύδος, και καθώς edίδαξεν υμάς μενείτε εν αυτώ.

ΔΕΥΤΕΡΑ ΚΑΘΟΛΙΚΗ ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΤΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ ΙΩΑΝΝΟΥ

10 ει τις έρχεται προς υμάς και ταύτην την διδαχήν ου φέρει, μη λαμβάνετε αυτόν εις οικίαν, και χαίρειν αυτώ μη λέγετε· 11 ο γαρ λέγων αυτώ χαίρειν κοινωνεί τοις έργοις αυτού τοις πονηροίς.

Α΄ ΠΕΤΡΟΥ κεφ. Β΄

9 υμείς δε γένος εκλεκτόν, βασίλειον ιεράτευμα, έθνος άγιον, λαός εις περιποίησιν, όπως τας αρετάς εξαγγείλητε του εκ σκότους υμάς καλέσαντος εις το θαυμαστόν αυτού φως· 10 οί ποτε ου λαός, νυν δε λαός Θεού, οι ουκ ηλεημένοι, νυν δε ελεηθέντες.

Β΄ ΠΕΤΡΟΥ κεφ. Β΄

1 Εγένοντο δε και ψευδοπροφήται εν τω λαω, ως και εν υμίν έσονται ψευδοδιδάσκαλοι, οίτινες παρεισάξουσιν αιρέσεις απωλείας, και τον αγοράσαντα αυτούς δεσπότην αρνούμενοι επάγοντες εαυτοίς ταχινήν απώλειαν· 2 και πολλοί εξακολουθήσουσιν αυτών ταις ασελγείαις, δι' ους η οδός της αληθείας βλασφημηθήσεται· 3 και εν πλεονεξία πλαστοίς λόγοις υμάς εμπορεύσονται, οίς το κρίμα έκπαλαι ουκ αργεί, και η απώλεια αυτών ου νυστάξει.

ΑΠΟΚΑΛΥΨΙΣ κεφ. Β΄

10 μηδέν φοβού α μέλλεις παθείν. ιδού δη μέλλει βαλείν ο διάβολος εξ υμών εις φυλακήν ίνα πειρασθήτε, και έξετε θλίψιν ημέρας δέκα. γίνου πιστός άχρι θανάτου, και δώσω σοι τον στέφανον της ζωής.

ΑΠΟΚΑΛΥΨΙΣ κεφ. ΙΔ΄

3 και άδουσιν ωδήν καινήν ενώπιον του θρόνου και ενώπιον των τεσσάρων ζώων και των πρεσβυτέρων· και ουδείς εδύνατο μαθείν την ωδήν ει μη αι εκατόν τεσσαράκοντα τέσσαρες χιλιάδες, οι ηγορασμένοι από της γης. 4 ούτοί εισιν οί μετά γυναικών ουκ εμολύνθησαν· παρθένοι γαρ εισιν.

(Όλοι τους από τον εκλεκτό και μόνον λαό! Ιδού ΑΠΟΚΑΛΥΨΙΣ κεφ. Ζ΄:

3 λέγων· μη αδικήσητε την γην μήτε την θάλασσαν μήτε τα δένδρα, άχρις ου σφραγίσωμεν τους δούλους του Θεού ημών επί των μετώπων αυτών. 4 Και ήκουσα τον αριθμόν των εσφραγισμένων· εκατόν τεσσαράκοντα τέσσαρες χιλιάδες εσφραγισμένοι εκ πάσης φυλής υιών Ισραήλ· 5 εκ φυλής Ιούδα δώδεκα χιλιάδες εσφραγισμένοι, εκ φυλής Ρουβήν δώδεκα χιλιάδες, εκ φυλής Γάδ δώδεκα χιλιάδες, 6 εκ φυλής Ασήρ δώδεκα χιλιάδες, εκ φυλής Νεφθαλείμ δώδεκα χιλιάδες, εκ φυλής Μανασσή δώδεκα χιλιάδες, 7 εκ φυλής Συμεών δώδεκα χιλιάδες, εκ φυλής Λευϊ δώδεκα χιλιάδες, εκ φυλής Ισσάχαρ δώδεκα χιλιάδες, 8 εκ φυλής Ζαβουλών δώδεκα χιλιάδες, εκ φυλής Ιωσήφ δώδεκα χιλιάδες, εκ φυλής Βενιαμίν δώδεκα χιλιάδες εσφραγισμένοι.)

Ιωάννης Νεοκλής Φιλάδελφος Μ. Ρούσσος